

31

L'humanisme científic

Jordi Monés

Molts de vosaltres recordareu la polèmica sobre les dues cultures que féu vessar molta tinta, fins i tot en aquest nostre petit racó de

món, ara fa una vintena d'anys. Com sabeu, o podeu endevinar, es tracta de la desvinculació entre la cultura de caràcter especulatiu i les

disciplines que treballen sobre dades empíriques.

No intentem, de cap de les maneres, reencetar aquesta discussió, sinó més aviat aprofitar aquesta avinentesa per posar sobre la taula, la poca consideració social i política que la nostra societat otorga a l'humanisme científic. Els nostres cenacles culturals, ignoren i, en alguns casos, menyspreuen, el món de la ciència, a causa probablement de la seva ignorància, per la qual cosa els científics de casa nostra, es veuen obligats a tancar-se en la seva torre d'ivori, tot i que cal consignar que, en els darrers anys, s'han produït canvis en aquest sentit.

Una anàlisi superficial de la nostra realitat, pot fer pensar que vivim sota l'influx de les conquestes científiques del nostre temps, si més no per les mutacions que s'han produït en la nostra vida quotidiana a conseqüència de l'aplicació dels avenços tecnològics; cal comprendre, però, que es tracta de dues coses completament diferents.

Hom diu que un país sense ciència és un país sense futur. Si partim d'aquesta premissa i pensem en el nostre món, arribarem fàcilment a la conclusió que el nostre país té un futur més aviat incert.

Davant d'aquest panorama, resulta reconfortant, almenys fins a un cert punt, que el **Carrer dels Arbres** trenqui motllos, en relació a les nostres revistes culturals, poc o gens preocupades generalment per l'evolució del pensament científic, i dediqui un número a l'obra de Charles Darwin.

Els treballs que es presenten, com és lògic de vulgarització, són, al nostre entendre, prou suggestius per interessar al lector, consideracions al marge de la nostra poca capacitat per intentar cap tipus de valoració.

Així, doncs, volíem només enunciar que a través de la figura de Darwin, s'ofereixen alguns aspectes fonamentals de l'evolucionisme en els seus diferents vessants, amb la qual cosa s'evidencia la transcendència d'aquest corrent del pensament, aspectes que es completen amb algunes reflexions sobre els orígens del món, de la vida i de l'home amb anterioritat a la formulació teòrica de l'obra de l'insigne naturalista anglès. Trobareu també en aquest número un treball que explicita alguns conceptes de la genètica actual, ciència que està plantejant molts interrogants en el terreny ètic, moral i social i problemes en el camp legal.

El pensament científic s'ha desenvolupat enmig d'una sèrie de tensions socials, perquè les seves conquestes atempten, en molts casos, contra un món anquilosat i caduc que s'apoltroa en unes determinades formes de vida i es justifica sota la capa d'uns valors ètics i morals considerats immutables; respecte aquest punt, cal recordar, entre altres coses, l'obra i la vida de Copèrnic, Galileu, Darwin i tants d'altres i perquè no la genètica d'avui.

Es precisament aquest aspecte de l'humanisme científic que actua com a revolsiu de les consciències, allò que obra portes a l'esperança, sense caure però en l'utopisme científic, el que pot fer atractiu aquest número del **Carrer dels Arbres**, per un públic no especialitzat.